

РЕШЕНИЕ

№ 38476

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8820** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Ц. И. И., подадена чрез адв.Т. Ц. – САК, срещу изричен отказ на „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД в качеството му на администратор на лични данни да предостави на жалбоподателката копия от всички документи, в които се съдържат нейни лични данни във връзка с упражнено право на достъп по чл.15 от Регламент /ЕС/ 2016/679, обективиран в електронно писмо от 31.07.2025г.

От фактическа страна жалбоподателката излага, че задлъжняла към посоченото дружество като изплатила повече суми, отколкото било посочено в договора. Испитала съмнение, че размерът на дължимите суми е незаконно определен /увеличен без нейно знание/, поради което упълномощила адв.Ц. да я представлява пред дружеството с цел установяване на дължимите суми към дружеството. За целта на 02.07.2025г. адвокатът изпратил електронно съобщение до дружеството, като отговор получил на 31.07.2025г. В него дружеството признало, че обработва лични данни на жалбоподателката, предоставило обща информация относно обработваните лични данни, както и описание на категориите лични данни, които обработва като предоставило извадка от страница от договор за кредит. Посочило също, че обработва личните й данни във връзка с 1 договор за кредит. Не предоставило копие от документите, съдържащи се в кредитното досие. Жалбоподателката счита, че така посоченото съдържание на писмото не отговаря на чл.15 от регламента и непредоставянето на исканите документи по същество ограничава правата й, като се позовава на съдебна практика. Съответно намира оспорения отказ за незаконосъобразен и моли за отмяната му. В съдебно заседание, редовно и своевременно призована, не се явява и не се

представлява. Претендира присъждане на разноски в размер на 10 лева за заплатена държавна такса и 1000 лева за адвокатско възнаграждение по договор за безплатна правна помощ.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. В писмен отговор по жалбата мотивира съображения за неоснователността ѝ. Твърди, че заявлението на пълномощника било подадено с обща формулировка, без да се посочват конкретните документи, от които се искат копия. Администраторът не бил длъжен да предоставя всички документи от кредитното досие, а само тези, съдържащи лични данни на жалбоподателката. Твърди, че неправилно тълкува чл.15, § 3 от регламента, неправилно била интерпретирана и практиката на СЕС. На следващо място посочва, че контролът върху валидността на договорите и клаузите, съдържащи се в тях е от компетентността на гражданския съд и в това производство кредитополучателят разполага с възможността да прави доказателствени искания, вкл. за представяне на договори и приложенията към тях. Според него правото на достъп по чл.15 от регламента не може да се използва като средство за снабдяване с договорните клаузи или за оспорване на част от тях, а неговата цел е единствено да се осигури на субекта на данни информацията относно законосъобразността и прозрачността на обработването на личните му данни. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не взема участие в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становищата на страните и представените по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото, че между жалбоподателката и ответната страна е сключен договор за потребителски кредит.

Страните не спорят и от доказателства по делото се установява, че на 02.07.2025г. адв.Ц., като пълномощник на жалбоподателката, е подал до ответната страна заявление за упражняване на право на достъп до информация /л.30/, с което поискал от дружеството като администратор на лични данни, да му предостави достъп до всички лични данни на Ц. И., които обработва като предостави копия от документите, в които се съдържат те, по електронен път.

На 31.07.2025г. до адв.Ц. по електронен път, е изпратен отговор на заявлението, в който се посочва, че личните данни на жалбоподателката се обработват, за да се сключи с нея договор за предлагани от дружеството продукти, въз основа на подадено от нея заявление. Личните данни били обработени, за да се определи кредитоспособността на И. и кредитния риск, според възможностите ѝ за погасяване на заема, с цел оценяване дали могат да ѝ предложат продукт и при какви условия. В този смисъл личните ѝ данни били обработени на законово основание – чл.6, § 1, б.“в“ GDPR. Разяснени са принципите на обработване, посочени са случаите, в които може да бъде ограничен достъпът до обработваните лични данни, посочено е правото на жалбоподателката да поиска те да бъдат изтрети или коригирани, че може да направи възражение срещу обработването на лични данни, че има право да оттегли даденото съгласие за обработване и пр. Конкретно по заявлението ѝ, е отговорено, че искането е с обща формулировка и не се посочват конкретни документи, изпратена е извадка от договора за кредит като е уточнено, че останалата част от него не съдържа личните ѝ данни.

Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е заведена в Административен съд София-град на 13.08.2025г.

Въз основа на така установеното, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно разпоредбата на чл.39, ал.1 ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС)

2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Предмет на оспорване по делото е изричен отказ на администратора на лични данни да предостави на жалбоподателката копия от всички документи, съдържащи се в кредитното й досие, съдържащи нейни лични данни.

С оглед посоченото, съдът намира, че жалбата, с която е сезиран е допустима – насочена срещу подлежащ на оспорване акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.15, § 1 ОРЗД субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Според § 3 на с.р., администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване. За допълнителни копия, поискани от субекта на данните, администраторът може да наложи разумна такса въз основа на административните разходи. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се предоставя в широко използвана електронна форма, освен ако субектът на данни не е поискал друго.

Съгласно дефинициите на понятията, дадени в чл.4 ОРЗД „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице /§ 1/. Според § 2 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. „Администратор на лични данни“, според § 7, означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка,

администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

По делото е безспорно, че ответникът има качеството на администратор на лични данни и в това си качество е обработил личните данни на жалбоподателката във връзка със сключения между тях договор за потребителски кредит.

Съответно жалбоподателката е запозната с обстоятелството, че ответникът обработва нейни лични данни във връзка с изпълнението на договора. Като субект на данните обаче, тя има правото по чл.15, § 3 ОРЗД да поиска от администратора да ѝ предостави копие от личните данни, които са в процес на обработване. За целта жалбоподателката е подала писмено заявление до администратора по електронен път /чл.37б, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД/. Заявлението отговаря на изискванията, разписани в чл.37в ЗЗЛД – посочено е име, адрес и ЕГН, описание на искането, предпочитана форма за получаване на информация при упражняване на правата по чл.15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679; подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция. Приложено е и пълномощно за адв.Ц..

В отговор на това заявление жалбоподателката е получила писмо, в което ѝ се разясняват понятия от регламента, правата ѝ като субект на данни, правата на администратора на лични данни, както и са посочени личните ѝ данни, които се обработват от администратора. Това обаче не съответства на заявеното от нея.

Действително администраторът на лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл.12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, но при наличието на определени предпоставки, изчерпателно посочени в чл.37а, ал.1 ЗЗЛД - когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: 1. националната сигурност; 2. отбраната; 3. обществения ред и сигурност; 4. предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; 5. други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; 6. защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; 7. предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; 8. защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; 9. изпълнението по гражданскоправни искове.

В случая наличието на една или повече от посочените предпоставки не се твърди, а от доказателствата по делото не се установява и да е налице. В писмения отговор на жалбата администраторът мотивира съображения, че разпоредбата на чл.15, § 3 ОРЗД не го задължава да предоставя копия от документите, съдържащи личните данни на жалбоподателката, в какъвто смисъл е било подаденото от нея заявление.

Съдът намира това възражение за неоснователно.

Приложение към конкретния случай намира Решение от 4 май 2023г. по Дело С-487/21 на СЕС. Съгласно т.21 от него "доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие "копие", следва да се отчете обичайното значение на това понятие, което, както отбелязва генералният адвокат в т.30 от заключението си, обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработване, или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. Съгласно т.23 от същото решение употребата на израза "всяка информация" в определението на понятието "лични данни", залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк

смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че "засяга" съответното лице. В т.45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС е пояснено, че член 15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като се подчертава, че в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

Дадените разяснения в т. 45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС обосновават извод, че искането на жалбоподателката за получаване на копия от всички документи, съдържащи нейни лични данни, обработвани от администратора е основателно. Задължението му по чл.15, § 3 ОРЗД не се изпълнява с предоставянето на информация относно това кои точно нейни лични данни се обработват. Вярно е, че СЕС прави разлика между "копие на лични данни" по смисъла на чл. 15, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 и "копие на документ" - терминът "копие" се отнася не до документа като такъв, а до личните данни, които той съдържа и които трябва да са пълни, но това не изключва възможността за получаване на документи, съдържащи лични данни на субекта. Това е така, тъй като правото на достъп, предвидено в чл.15 ОРЗД, трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него данни са точни и дали се обработват законосъобразно /в този смисъл т.37 от решение от 12 януари 2023г., Цsterreichische Р. по С-154/21 на СЕС/. В частност това право на достъп е необходимо, за да може субектът на данните евентуално да упражни правото си на коригиране, правото си на изтриване и правото си на ограничаване на обработването, които са му признати съответно в чл.16, 17 и 18 ОРЗД, правото си на възражение срещу обработване на неговите лични данни, предвидено в чл.21 ОРЗД и правото на иск в случай на претърпени вреди, предвидено в чл.79 и 82 от ОРЗД - т.34 и т.35 от Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС.

По изложените съображения съдът намери оспорения отказ за незаконосъобразен и като такъв той следва да бъде отменен като преписката бъде изпратена на ответника за ново произнасяне по заявлението на оспорващата при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на делото в полза на жалбоподателката следва да бъдат присъдени разноски в размер на 10 лева за заплатена държавна такса по оспорването. В полза на адв.Ц. следва да бъде присъдена сумата в размер на 1000 лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата по договор за безплатна правна помощ от 11.08.2025г. /л.19 по делото/.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ц. И. И. отказ от 31.07.2025г. на администратора на лични данни „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД по подаденото от нея заявление от 02.07.2025г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на администратора на лични данни „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД за ново произнасяне по подаденото на 02.07.2025г. от Ц. И. И. заявление, при

съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Ц. И. И., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на адвокат Т. Ц. Ц. – Софийска адвокатска колегия, личен № [ЕГН], сумата в размер на 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: